

Sygn. akt II Kp 190/22

4014-O Ds. 235.2022 PR Biskupiec

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2022r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Bartoszycach w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Branecki

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Czerwonka

przy udziale Prokuratora Prok. Rejonowej w Biskupcu – nieobecny, zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu w sprawie z zażalenia **P. P., K. H., R. P., C. S. i I. T.**

na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Bartoszycach o umorzenie dochodzenia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Biskupcu z dnia 30.09.2022r. w sprawie 4014-O Ds. 235.2022 o umorzeniu dochodzenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30.06.2022r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Biskupcu umorzył dochodzenie w sprawie zaistniałego w dniu 29 stycznia 2022 roku w B., w woj. (...), pomówienia pracowników Urzędu Miasta B., P. P., K. H., R. P., C. S., W. P. oraz I. T., za pomocą środków masowego przekazu, poprzez opublikowanie na stronie internetowej Gazety (...) artykułu dotyczącego postępowania wymienionych urzędników odpowiedzialnych za realizację przetargu organizowanego przez Gminę Miejską B. „Na zakup energii elektrycznej na potrzeby gminy miejskiej B. i jej jednostek” i zawarcie w nim nieprawdziwych informacji o wyborze przez nich oferty mniej korzystnej dla mieszkańców B., czym poniżono ich w opinii publicznej oraz narażono na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, tj. o czyn z art. 212§2 k.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego (art. 17§1 pkt 2 k.p.k.)

Na to postanowienie tożsame w treści zażalenia złożyli pokrzywdzeni: P. P., K. H., R. P., C. S. oraz I. T.. WW. nie zgodzili się z podjętą decyzją, zarzucając zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a polegającą na umorzeniu dochodzenia w sytuacji, gdy organ procesowy nie przeprowadził pełnego i wyczerpującego postępowania, w tym zaniechał przesłuchania przełożonego red. D. I. H. na okoliczność umyślnego zamieszczenia artykułu. Skarżący wskazywali ponadto, iż organ prokuratorski nie przeanalizował kwestii rzekomych nieporozumień istniejących między redaktorem D. D. (1), a Urzędem Miasta w B., tym samym nie ustalił, czy przedmiotowy czyn miał charakter incydentalny czy też wielokrotny - celowo i umyślnie zniesławiający wizerunek Burmistrza Miasta oraz pracowników Urzędu Miasta.

Zdaniem skarżących organ procesowy dokonał pobieżnej analizy materiału dowodowego, zaś okoliczności sprawy wskazują, że zachowanie dziennikarza wyczerpuje znamiona czynu zabronionego z art. 212 § 2 k.k., co skutkowało wydaniem przedwczesnej decyzji o umorzeniu dochodzenia.

W uzasadnieniu złożonych zażaleń pokrzywdzeni wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do Prokuratury Rejonowej w Biskupcu celem kontynuowania dochodzenia.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie pokrzywdzonych nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przyjęcia w wystarczającym stopniu, aby w przedmiotowej sprawie doszło do popełnienia przestępstwa z art. 212 § 2 k.k.

W toku postępowania przygotowawczego przeprowadzono szereg dowodów aby ustalić stan faktyczny, zaś zdaniem Sądu ustalenia poczynione na ich podstawie były wystarczające do wydania merytorycznej – prawidłowej decyzji odmawiającej kontynuowania dochodzenia.

Tym samym zdaniem sądu nie zasługuje na podzielenie zarzut jakoby organy postępowania przygotowawczego nie dokonały wszechstronnych i wyczerpujących czynności procesowych. Wnioskowane w zażaleniu dowody (przesłuchanie świadka I. H. (...) czy analiza „nieporozumień” na linii D. D. – Urząd Miasta B.), w ocenie sądu nie były istotne, a ich przeprowadzenie nie mogłoby mieć wpływu na wynik przedmiotowej sprawy.

W ocenie Sądu rozpoznającego zażalenie materiał dowodowy oceniono zgodnie z regułami logicznego rozumowania, zasadami doświadczenia życiowego, a także swobodnej oceny dowodów, stąd też działanie organów postępowania przygotowawczego jest zgodne z wymogami art. 7 k.p.k.

W tym miejscu przypomnieć należy, że dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych nie stanowi automatycznie naruszenia przepisu art. 7 k.p.k. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2014 roku w sprawie II KK 17/14, Lex nr 1425048), zaś o przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów tam opisaną można mówić wtedy, gdy ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego zawiera oczywiste błędy natury faktycznej (np. niedostrzeżenie istotnych dowodów czy okoliczności) bądź logicznej (niezrozumienie implikacji wynikających z treści dowodów) (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2014 roku w sprawie IV KK 31/14, Lex nr 1441277).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na uznanie, że D. D. (1) w sposób umyślny chciał zniesławić Urząd Miasta B. jako instytucję publiczną, bądź jej pracowników pisząc przedmiotowy artykuł.

Stanowisko Prokuratora zawarte w zaskarżonym postanowieniu, jak również w piśmie z dnia 10 sierpnia 2022 r. odnośnie opisu znamion przestępstwa z art., 212 § 1 czy 2 k.k., jak również oceny zachowania D. D. pod kątem tego przepisu w pełni zasługuje na podzielenie i nie wymaga ponownego przytaczania. Bez wątpienia zachowanie D. D. (mimo podania w części niezgodnych prawdą danych) nie zmierzało do pomówienia kogokolwiek, a co za tym idzie nie może być traktowane jako działanie przestępcze. Należy także zaznaczyć, iż ww. nie posądzał urzędników chociażby o korupcję – takie bowiem opinie były tworem osób, które dyskutowały odnośnie tematu przedstawionego przez redaktora Gońca (...).

Z tych względów Sąd uznał decyzję o umorzeniu dochodzenia za słuszną i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...),

3.(...)

(...)